

Erasmus+ beszámoló – Németország

A tanuló neve: **Ladányi Ádám István**

A tanuló osztályának megnevezése: **14.TUR**

Az Erasmus+ programban megjelölt célország: **Németország**

Az Erasmus+ programban megjelölt város: **München**

Munkahely neve: **Orlando Schubeck**

Munkahely címe: **Platzl 4, 80331 München, Németország**

Munkahely telefonszáma: **+49 89 216690330**

Munkahelyen kapcsolattartó személy neve, telefonszáma: **Angelika Harrer**

Az elmúlt 5 hónapomat külföldön töltöttem, pontosítva 2017. szeptember 17-től 2018. február 18-ig Münchenben dolgoztam, mint felszolgáló. A program legelső napján egy 7 órás vonatút várt rám Budapest-Keleti pályaudvarból egyenesen München Hbf. megállóba. Ez remek idő volt, hogy megismerjem a másik magyar Erasmus-os diákot, akinek szintén ugyanaz volt a célállomása. Amint megérkeztünk, egy úr várt minket, aki elvitt minket, hogy elfoglaljuk a szállásunkat a fogadócsaládnál. Én a teljes időszakban, vagyis mind az 5 hónapban itt, az Untermenzting S-Bahn állomástól nem messze lettem elszállásolva, de ennek igen csak örültem utólag, mivel kiderült, hogy rendkívül kedves és segítőkész emberek a fogadó család tagjai.

Az első 4 hétben egy müncheni iskolában tanultam a német nyelvet, valamint a februári vizsga feladatait. Heti 21 felszolgáló és 15 német órámm volt, így összesen heti 36 órát töltöttem az ottani iskolában. Itt ismertem meg az összesen 12 főből álló Erasmus csoportot. A csoport tagjai között volt két lett lány, egy olasz srác és egy olasz leány, két finn lány, egy észak-ír, egy brit, egy román, egy francia, valamint mi ketten magyarok. Remek barátságok születtek ebben az első hónapban, akikkel még mai napig is tartom a kapcsolatot. Az iskola menzáján minden nap ingyen ehattunk. A második héten a koordinátor elvitt minket

buszos városnézésre Münchenben, ahol az összes nagyobb nevezetességeket megnéztük. A harmadik héten elmentünk a Chiemsee-tóhoz, ahol hajóval először a Herreninsel-re majd a Fraueninsel-re mentünk és utóbbi helyen megebédeltünk. A negyedik hét közepére derültek ki, hogy ki hová fog menni dolgozni. Ezen a héten a koordinátor elvitt minket vacsorázni elbúcsúzásképpen. Minden tanár megértő volt és segítőkész, valamint remek programokat szerveztek számunkra, úgy gondolom, hogy ez az első hónap kifogástalan volt.

A város közepén található Marianplatztól nem messze elhelyezkedő Orlando Schuhbeck étterembe dolgoztam a maradék 4 hónapban. Rendkívül szép helyen dolgoztam és a kollegáim nagyobbik része nagyon kedves és

segítőkész volt, de sajnós volt egy-két olyan ember is, akikkel nem annyira jöttem ki jól. Majdnem az összes kollegám tudott egy-két szót magyarul, mivel az idők során több magyar dolgozó fordult meg az étteremben, ez számomra egy pozitív meglepetés volt. Többnyire 13:00 órakor kezdtem el dolgozni. Napi rutin közé tartoztak az evőeszközök polírozása, ételek, italok asztalhoz kihordása, asztalok lepakolása, letisztítása, majd újra megterítése. 17:00 órakor a konyha az egész személyzet számára készített ételt, ilyenkor egy rövid szünetet kaptunk, hogy megebédeljünk. Általában 21:00 és 22:00 között fejeztem be a munkámat, munkavégzés előtt a következő naphoz kellett előkészíteni mindent.

Decemberbe úgy adódott, hogy kint meg kellett műteni vakbélgyulladás miatt, de remek munkát végeztek a kinti orvosok, így hamar felépültem, de ezek ellenére is ki kellett hagynom a decemberi hónapot munka szempontjából.

Február 8.-án és 9.-én vizsgáznunk kellett az iskolában. Itt a felszolgálóknak három dolgot kellett elkészíteniük: egy ír kávé, egy hal filézését, valamint egy ananász flambírozását. Mindegyik jól sikerült mindenkinek, mivel eleget gyakoroltunk az első hónapban. Ezen kívül volt egy nyelvi teszt, ahol németül szóban kérdeztek minket az itteni tapasztalatainkról.

A program első pár hónapjában nehézséget okozott a nyelv, de úgy gondolom, hogy rengeteget fejlődött a német nyelvtudásom, valamint sokkal magabiztosabb lettem szakmai téren is. Örülök annak, hogy az angoltudásomat is szinten tudtam tartani, mivel az Erasmus program többi tanulójával angolul kommunikáltam.

Viszont értelmetlennek találtam angol nyelvi szintfelmérőt kitölteni mind a kiutazás előtt mind utána, úgy, hogy főként az adott ország nyelvét kellett használnom nem pedig az angolt.

Február közepén nagyon fájó volt hazajönni, mivel igencsak megszerettem a kinti életet. Összegezve ez számomra egy remek élmény és tapasztalat volt kisebb bukkánókkal, de nem bántam meg az biztos.

